

Τῇ 15ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου

Μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ἡμιορτάσιμος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἥτοι εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας,

Τῇ 15ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 2026

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. 15ῃ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. 5ῃ 2-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. 15ῃ ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. 23ῃ 14-24)·

κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Εἶναι δυνατόν ὅμως [εἰς τὸν ἑσπερινὸν νὰ γίνῃ εἴσοδος], εἰς τὸν ὄρθρον [νὰ φαλοῦν καταβασίαι, καὶ] μετὰ τοὺς αἵνους νὰ παραλειφθοῦν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῇ δοξολογία μεγάλη, ὅποτε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας, Κυρ. 15ῃ ἐπιστ. (Β' Κορ. 5ῃ 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. 8ῃ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. 23ῃ 36-50)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\text{ϩ} \text{Δι} \text{ϩ}$

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ϩ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου ϩ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

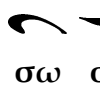
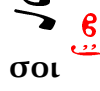
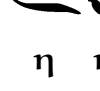
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ϩ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου

Ἀπολυτίκιον.

Τῆς Ἀγίας.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. ᾠχος Δι-Θ

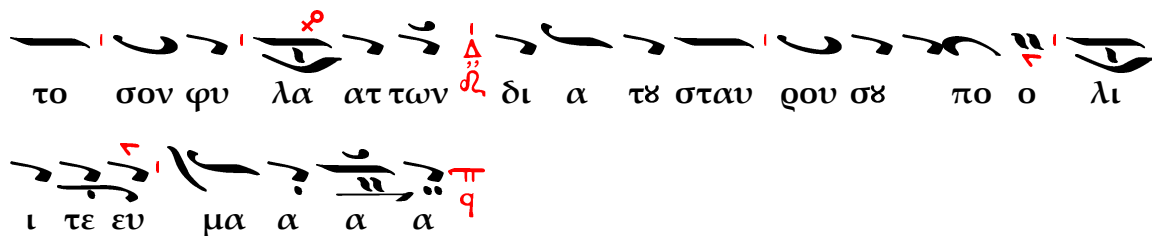
Η α μνας σϣ Ι η σϣ κρᾱ ζει με γᾱ λη τηφω
νη σε νυμ φι ε μϣ πο θω και σε ζη τϣ σα Α
θλω και συ σταυ ρϣ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
σμων ω ω σϣ και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ
σω συν σοι και θνη σκω υ περ σϣ ι να και ζη σω εν
σοι αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χϣ την με τα
πο θϣ τυ θει ει σαν σοι αυ της πρε σβει αις ως ε λε
η η μων σω στοντας ψυ χας η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος Πα ρ

Σ ω στον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη στον την κλη ρο νο μι αν σϣ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρϣ μενος και

Συναπτή μικρά, μεθ' ἥν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐπρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἀγῶνές σου σεμνὴ καὶ ὁ στέφανος, οἱ ἰδρωτές σου ἀγνὴ καὶ τὰ θαύματα, τοῦ διαβόλου ἥσχυναν τὰ τρόπαια· Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, ἐκ καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάστιγας οὐ θάνατον, δι' αὐτὸν ἐπτοήθης· ἀλλ' ἀνετέθης ὅλη τῷ Θεῷ, τῆς εὐσεβείας φοροῦσα τὸν στέφανον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλαι ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλου ἱασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωὴν. Δόξα τῇ θείᾳ Σταυρώσει σου Κύριε.

Εἶτα τὸν ν΄ φαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

Τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἀγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, ὃς τὴν δε τὴν Ἀκροστιχίδα φέρει·

Σταυρῷ πεποιθώς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Ὡδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν· ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηγε, τῶν ἱερῶν μεσούμενος. Σταυρῷ δὲ σχηματισθείς, τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλὴκ τοῦ πανώλους· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ἀνέθηκε Μωυσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος, φθοροποιοῦ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου δῆγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν, ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὑπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα· ἀπάτη ἀνετράπη δέ, καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς πέρασι θεία· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἐγκωμιάζω τὴν πανεύφημον κόρην.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλκει πρὸς ὕμνωδίαν, τῶν ὑπερκοσμίων τὰ συστήματα, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, ἡ πανεύφημος Κόρη τοῖς θαύμασιν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γένος ὑπεριδοῦσα, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πλούτου περιφάνειαν, ἡ σεπτὴ Εὐφημία, ἀντὶ πάντων Χριστὸν ἐπεκτῆσατο.

Δόξα.

Κάλλος ἐπιθυμήσας, τῆς ὠραιότητός σου Πανεύφημε, ὁ Δεσπότης καρδίας, οὐρανίων θαλάμων ἡξίωσεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἶδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Τῆς ἐορτῆς.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στερειούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησίᾳ νῦν, ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὡς ἐπαφῆκε ραπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον· ἧς ὁ Σταυρός, τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

Στίχ. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ ρυπτικὸν ἁμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.

Τῆς Ἀγίας. ᾠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾠφθης ἐπὶ βήματος, ἀρρένωπὸν ψυχὴν φέρουσα, καὶ τὸν ἐχθρόν, ἀνδρικοῖς ἐν ἄθλοις, ἐτροπώσω Πανεύφημε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μῶμος ἐν τῷ κάλλει σου, οὐδὲ ρυτίς ψυχῆς πέφυκε· καὶ σὲ Χριστός, νύμφην ἀκηράτοις, ἐν νυμφῶσι προσήκατο.

Δόξα.

Ἰασαι πανεύφημε, τοὺς τῆς ἐμῆς ψυχῆς μώλωπας, Μάρτυς Χριστοῦ, θραῦσον σαῖς πρεσβείαις, τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε.

Ἐὰν δὲν ψαλῇ Δοξολογία, εὐθὺς τὸν εἰρμό.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Σ υ ει το στερε ω μα των προστε χο ον των σοι Κυ
ρι ε ρ συ ει το φως των εσ κο ο τι σμενων και υμ νει
σε το πνευ μα μ ς ς ς ς ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τῆς Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν αἱμάτων σου ρείθροις, Μάρτυς Χριστοῦ, ποντισμὸν ἀσεβείας διηνεκῶς, ἐργάζῃ πανεύφημε· ἐπομβρίαις δὲ χάριτος, λογικὰς ἀρούρας, ἀρδεύουσα πάνσεμνε, ἐν αὐταῖς αὐξάνεις, τὸν στάχυν τῆς πίστεως· ὅθεν παραδόξως, μετὰ θάνατον ὤφθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς τὸ μαρτύριον, Ἀθλοφόρε πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀνείλετο ἐν σπουδῇ, χαρᾶς τε ἐμπίπλησιν, οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τεμένη θεσπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν Πνεύματι, καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασίλεια, ἢ σεπτὴ Ἑλένη, τῷ υἱῷ ἐκβοῶσα· Ὑφάπλωσον δέσποτα, τὰς σὰς χεῖρας καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σου καὶ νίκας σοφέ, καὶ τὰ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Ἐὰν δὲν φαλῇ Δοξολογία, εὐθὺς τὸν εἰρμό.

Ἦχος πλ' Νη ς

Χ ι τω να μοι πα ρα σχω φω τει νον ο α να
βαλ λο με νος φως ως ι μα τι ι ον πο λυ ε λε ε
Χρι στε ε ο Θε ος η μω ω ω ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἀγίας.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἡγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς
ἀγιάζεις, ταῖς τῶν θαυμάτων βλύσεσι Πανεύφημε· ὅθεν σου τὴν
κοίμησιν, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου
λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, * καὶ τῶν θαυμάτων τὴν
χάριν ἀντλήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς Πανευφήμου ὁ ναός, Παράδεισος ἐδείχθη, ἐν μέσῳ
κεκτημένος, φυτὸν ἀθανασίας, τὸ σῶμα ταύτης τὸ σεπτόν.
Τούτου οἱ τρυγῶντες καρποὺς τοὺς εὐθαλεῖς, συντόμως
ἀγιάζονται· ὀρῶντες δὲ θαυμάζουσιν, ὅτι πῶς τὸ νεκρὸν σῶμα,
ὥσπερ ζῶν, ἀναβλυστάνει τὰ αἵματα, μυρίζοντα πάντα. Διὸ
μετὰ σπουδῆς δεῦτε πάντες σὺν ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ· καὶ
καθαρθέντες μολυσμοῦ παντός, περιπτυξώμεθα τοῦτο, * καὶ τῶν
θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ κτανθεῖσαν ἄρκτου ταῖς μύλαις,
Εὐφημίαις σε χρὴ στέφειν, Εὐφημία.

Τῇ ἐκκαιδεκάτῃ Εὐφημίαν ἔκτανεν ἄρκτος.

Αὕτη ὑπῆρχε κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν
ὁμολογίαν κατασχεθεῖσα καὶ πυρὶ καὶ τροχοῖς προσπαλαίσασα, ἔτι δὲ καὶ

μηχαναῖς ἐτέρων κολάσεων, καὶ βορὰ λέουσι προτεθεῖσα καὶ ἐκ πάντων Χριστοῦ χάριτι διαμείνασα ἀλώβητος, ἐν αὐτῷ τῷ θεάτρῳ τὴν ψυχὴν παρέδωκε τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Βίκτωρος καὶ Σωσθένους, τῶν πρώην δημίων καὶ διὰ τῆς ἁγίας Εὐφημίας εἰς Χριστὸν πιστευσάντων.

Στίχ. Σθένει Παρακλήτου Βίκτωρ καὶ Σωσθένης
ἤνυσαν μαρτυρίου δρόμον εὐψύχως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Μελιτινῆς. (†160)

Στίχ. Μελιτινή, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Αἶμα προσῆγεν ὡς γλυκὺ Χριστῷ μέλι.

Αὕτη ἦν ἐκ Μαρκιανουπόλεως τῆς Θράκης, ἐπὶ βασιλέως Ἀντωνίνου καὶ ἡγεμόνος Ἀντιόχου, καὶ πολλὰ ὑποστᾶσα δεινὰ καὶ ἐνεργήσασα πλεῖστα σημεῖα, (τὰ γὰρ εἰδῶλα διὰ προσευχῆς κατήνεγκεν εἰς τὴν γῆν, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Ἡρακλέα ὑφ' ἐν συνέτριψε)· καὶ πολλοὺς τῷ Χριστῷ προσαγαγοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ἀλλὰ καὶ πρὶν ἢ ἀποτμηθῇ, τῇ συζύγῳ τοῦ ἡγεμόνος παραδοθεῖσα, ἐπὶ τῷ κατηχηθῆναι παρ' αὐτῆς, ταύτην χριστιανὴν πεποίηκε. Μετὰ δὲ τὸ ἐκτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν, τοῦ τιμίου σώματος αὐτῆς, ἀτάφου κειμένου, Ἀκάκιός τις Μακεδὼν, διερχόμενος πρὸς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἤτήσατο τὸ λείψανον· ὁ δὲ ἡγεμὼν, μηδὲν ὑποπτεύσας εἰς αὐτόν, κατένευσε. Λαβὼν οὖν οὗτος καὶ βαλὼν ἐν γλωσσοκόμῳ, ἔσπευδε πρὸς τὴν πατρίδα· ἀρρώστιά δὲ περιπεσὼν κατὰ θάλατταν, ἐξῆλθε τοῦ βίου. Τοῦ δὲ πλοίου ἀκρωτηρίῳ τινὶ τῆς Λήμνου προσοκείλαντος, ἐν τούτῳ τὸ ἅγιον σῶμα τῆς Μάρτυρος κατετέθη καὶ πλησίον ταύτης ὁ φιλομάρτυς Ἀκάκιος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, ἐπισκόπου Καρχηδόνος. (†258)

Στίχ. Φῶς Χριστοῦ ὥράθης ἐν σοῖς χρόνοις μέγα,
Ἐν τῇ Ἀφρικῇ, Κυπριανὲ παμμάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νινιανοῦ (Ninian), τοῦ ἰσαποστόλου, ἐπισκόπου Κανδίδης (Candida, CasaWhithorn), ἐν Σκωτίᾳ. (~†432)

Στίχ. Σκότος τῆς πλάνης, Νίνιαν, ἀπελαύνεις,
Ἐκ τῆς Σκωτίας Χριστῷ ταύτην συνάψας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰωσήφ καὶ Ἰσαάκ, τῶν ἐν Γεωργίᾳ ἀθλησάντων. (~†808)

Στίχ. Συνωνυμοῦντες μάρτυρες πατριάρχαις,
Συγκοινωνεῖτε ἐν Ἑδὲμ Χριστοῦ θέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Λουδμίλλης, εὐσεβοῦς βασιλίσσης τῆς Τσεχίας. (~†927)

Στίχ. Χριστὸν Βασιλέα ποθοῦσα ἀπάντων,
Λιουντμίλλα προθύμως Αὐτῷ ἐτύθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Προκοπίου, τοῦ ἐν Σάζαβα τῆς Βοημίας ἀσκήσαντος. (~†1053)

Στίχ. Κόσμον ἀρνησάμενος καὶ τὰ τοῦ κόσμου,
Προκόπιε, γέγονας βάσις Μονῆς σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ, Μητροπολίτου Κιέβου καὶ πάσης Ῥωσσίας. (~†1406)

Στίχ. Ὡς ἐν ἡσυχασταῖς Κυπριανὸς πρῶτος,
Καὶ ἐν ποιμέσιν ἠρίστευσε Κιέβου.

Ταῖς αἰς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐὰν δὲν ψαλῇ Δοξολογία, εὐθὺς τὸν εἰρμό.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τον Βασιλεεα των ουρανων υ
μνεσθαι των Αγγελων υμνειτε και υ
περψουτε εις παντας τας αιωνας

καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν. Καὶ τὴν Τιμιωτέραν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ. Γα ρ

ὠδὴ α'

Σταυρον χαρξας Μωσης επ ευθειας ραβ
δωτην Ερυθραν διετεμετω Ισραηλ πεζευσαν
τι την δε επι στρεπτικως Φαρω τοις
αρμασικροτησας ηνωσεν επ ευρξ διαγρα

ψας^{Γα} τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν

τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὥδὴ γ' Ἦχος Νη

Ρ^{Νη} αβ δος εις τυ υ πον τς μν στη ρι ου πα ρα

λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον

ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ

κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα

τος και στε ρε ω ω μα

ὥδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ε^{Γα} ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σς το μν στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα

σς και ε δο ξα σα σς την θε ο τη τα

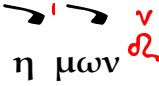
ὥδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω^{Νη} τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε

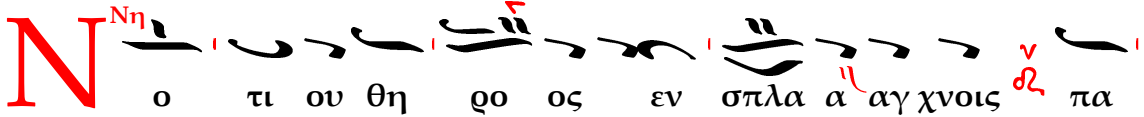
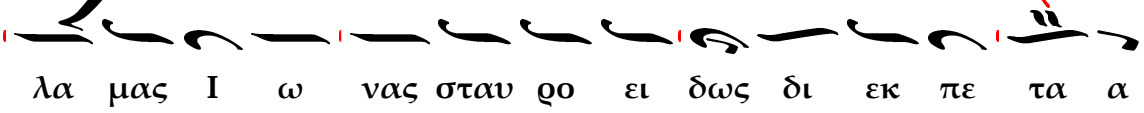
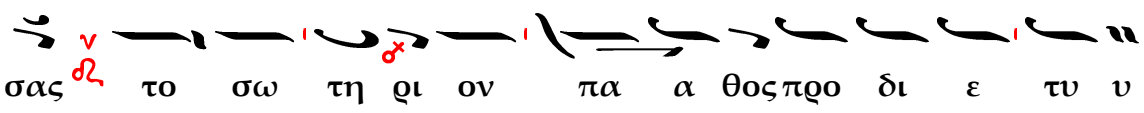
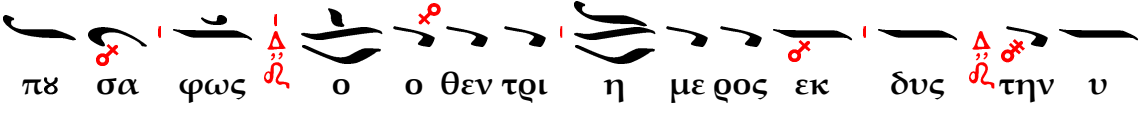
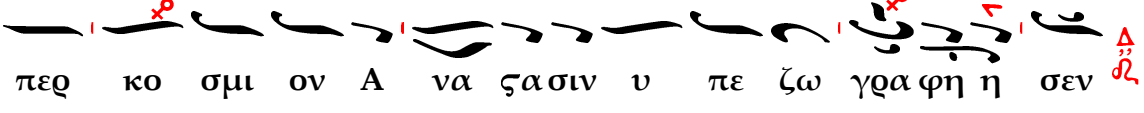
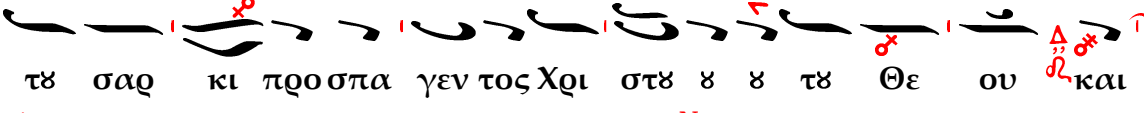
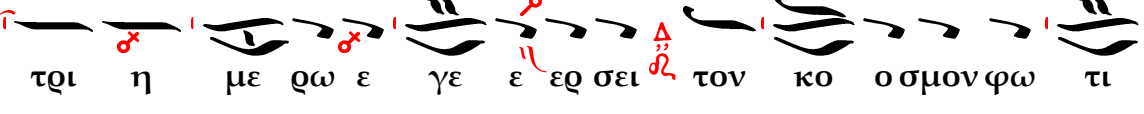
τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε υς και Κυ ρι ος

δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το

 εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισαρ

 κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η

 η μων

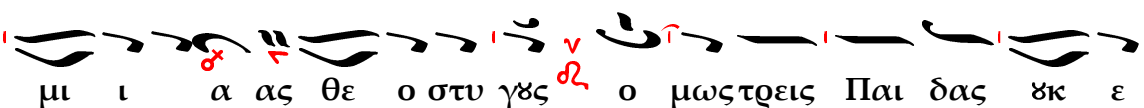
ὥδῃ Ϛ'

 ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα

 λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α

 σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

 πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ

 περ κο σμι ον Α να ξασιν υ πε ζω γρα φη η σεν

 τσ σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στς υ υ τς Θε ου και

 τρι η με ρω ε γε ε ε ρ σει τον κο ο σμον φω τι

 σα αν τος

ὥδῃ ϛ'

 εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νς δυ σε

 βς λα ς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη

 μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας υκ ε

δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο
 μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι
 πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ
 μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη
 τος ει

ὥδῃ ἡ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
 δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος πλ. Νη ς

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἐὰν δὲν ψαλῇ Δοξολογία, εὐθὺς τὸν εἰρμό.

ᾠχος πλ. Νη ρ

Σ ε την α πει ρο γα μον Θε ς μη τε ρα τς Υ
ψι στς Δ σε την υ περ νυν κυ η σα σαν δι α λο
γς τον ον τως Θε ον ν την υ ψη λο τε ραν των α
χρα αν των δυ να με ων Δ α σι γη η τοις δο ξο λο
γι αις με γα λυ νο ο μεν ν

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν
σε την Θε ο το κον Δ την α ει μα κα ρι στον
και πα να μω μη η τον Δ και μη τε ρα τς ς Θε ς η
μων ν την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ν την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν ν

Καταβασία.

ὥδῃ θ'

Μυστικός Θεοτοκέ, ἐπαράδεισος
ἀγέωργη τῶς βλάστησας Χριστόν
τοῦ ἔσχατου ζωῆς, ὁ ὢν ἐν γῇ πεφυτευ-
ταί, δεξιὸν σου νῦν ὑψώμεν ἐνώπιόν σου
ἐν ἔσχατον τὸν σε μέγα λυνομένον

Ο δὲ ἀβρωσέω ὡς τὸ ξύλον ἡλίου
ναι προσγενομένος θανάτου, διὰ
τῆς ἡρηγίας μερόντης γὰρ προμήτορος ἡ
παγγένεως κατὰ ἡμετέραν λυταίαν
τῆς ἀγεννητοῦ Θεομήτορος ἡν πασαι
να αἰματωμένων σου ῥαυμάτων μέγα λυνομένων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς Ἀγίας.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-Θ.

Τῆς πανευφημᾶς μαρτυροῦμεν
την μνημην σου νεληθόντες ἀνευφημᾶμεν
αὐτὴν γὰρ τὸν ὁρὸν ὁρθοδόξι-
ασι καὶ τὸν διὰ τῆς
ῥαυτοῦ ὁρθοδόξου λαμπροῦ νειε-

Τοῦ Σταυροῦ. Ὅμοιον.

Σταυροῦ τῆς κοσμοφυκεσωτηρίας
Σταυροῦ Ἀγίων πάντων ἡ βαακτηρίας
Σταυροῦ Βασιλεῶν τοστέρεω μα-
στῶν ὁ χυρῶμα Σταυροῦ ἀνθρωπῶν ἡρω-
σις Σταυροῦ δαιμονῶν ἡπτῶσις

Εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἦχος Γα-ϕ

Πααασαπνοοῦ ἡ νεσσαατωτοῦ
Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον-
α νειτετον Κυ υ

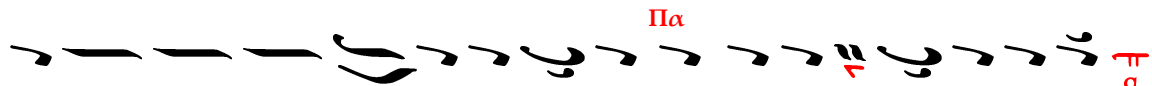
υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι
 νει ει ει τε αυτον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις
 σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω
Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τεσ οι Αγ γε ε λοι οι
 οι α α α αυ του ου αι νει ει ει ει τε α αυ του
 πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι
 πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω

ιστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

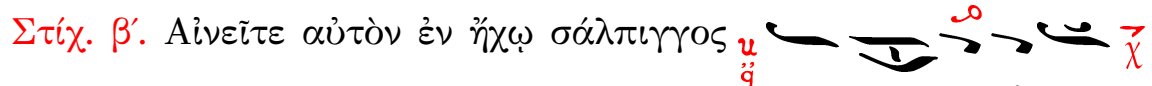
αὐτὸν κα τα το πλη θοσ τησ με γα λω ω συ νησ αυ τσ
 α θλη τι κην πα νη γυ ριν πι στοι θε ο φρο
 νωσ τε λσ με νην θε ω με νοι τω θαν μα στω εν βλ αις
 Θε ω η μων ευ χα ρι στη ρι ον υμ νον με λω ω δη σω
 ω μεν το γαρ α ο ρα τον κρα α τοσ τησ ε να ντι
 ι ας δυ να με ως εν γυ ναι κει α φυ υ υ σει
 κα τη η γω νι σα το την θει αν ε αυ τσ δ δυ να μιν

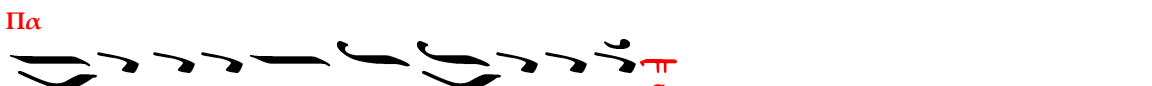
α θλη τι κην πα νη γυ ριν πι στοι θε ο φρο
 νωσ τε λσ με νην θε ω με νοι τω θαν μα στω εν βλ αις
 Θε ω η μων ευ χα ρι στη ρι ον υμ νον με λω ω δη σω
 ω μεν το γαρ α ο ρα τον κρα α τοσ τησ ε να ντι
 ι ας δυ να με ως εν γυ ναι κει α φυ υ υ σει
 κα τη η γω νι σα το την θει αν ε αυ τσ δ δυ να μιν

 Πα
 εν α σθε νει α τε λει ω σας της Καλ λι ι μαρ τυ υ ρος
 Μ Γα

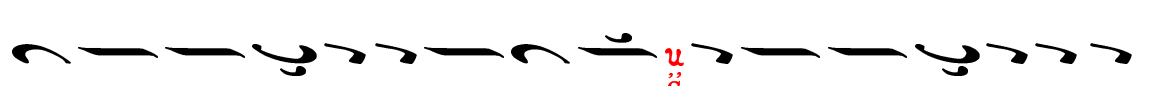
 ταις αυ της πρε σβει αις σω σον τας ψυ χα ας η η

 μων

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος

 αι νει τε αυ τον

Πα

 εν ψαλτη ρι ω και κι θα α ρα

Γα
 Α θλη τι κην πα νη γυ ριν πι στοι θε ο φρο

 νως τε λω με νην θε ω με νοι τω θαν μα στω εν βυ λαις

Πα

 Θε ω η μων ευ χα ρι στη ρι ον υμ νον με λω ω δη σω

Μ Γα

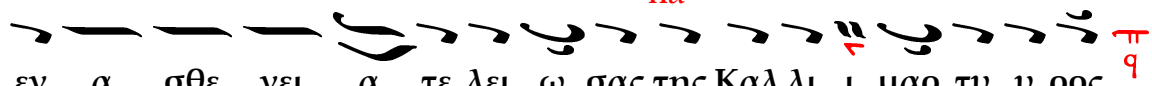
 ω μεν το γαρ α ο ρα τον κρα α τος της ε να ντι

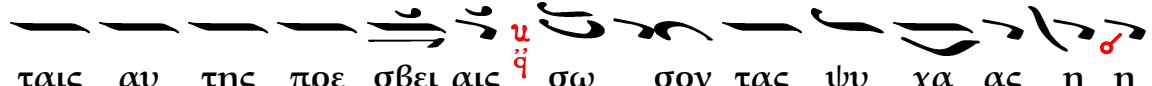
Νη

 ι ας δυ να με ως εν γυ ναι κει α φυ υ υ σει

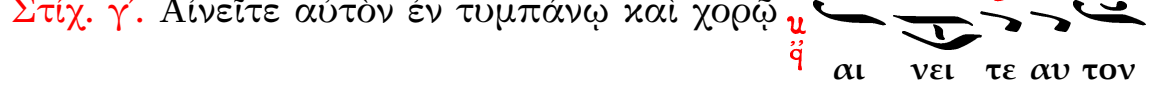
Γα

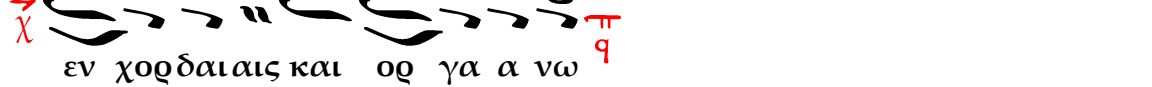
 κα τη η γω νι σα το την θει αν ε αυ τω ς δυ να μιν

Πα

 εν α σθε νει α τε λει ω σας της Καλ λι ι μαρ τυ υ ρος

Μ Γα

 ταις αυ της πρε σβει αις σω σον τας ψυ χα ας η η

 μων

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῳ

 αι νει τε αυ τον

Πα

 εν χορδαιαις και ορ γα α νω

A^{Γα} λη θει ασκρα τη ρα εξ οι κει ων αι μα των
 α θλη τι κων^{u q} η παν ευ φημος μαρ τυς Χρι στς κε ρα σα
 με ε νη^{Γα π q} και τς τον α ε να ως τη Εκ κλη σι α προ τι
 θε με ε νη^{u q} εν αυ τη τς της ευ σε βει α ασ τρο
 φι μς^{u q} σο φι ασ φω νη προ τρε ε πε ται λε γς ς σα^{Κε π q} α
 ρυ σα α σθε πο μα^{Πα u q} της α να στα σε ως μα αρ τυ ρι ι ον^{π q}
M^{Γα} πα θων κα θαρ τη ρι ον^{u q} ευ σε βων δε ψυ χων φυ υ
 λα κτη ρι ον^{Γα ν ρ} τω σω τη ρι κρα ζον τες^{u q} ο πο τι
 σας η μας τον χει μαρ ρς ν της τρυ φης τς Πνευ μα τος^{u q}
 σω σον τας ψυ χα ας η η μων^{Γ ρ}

Στίχ. 5. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ^{u q} πα σα πνο η^{Πα χ} αι νε σα α τω το ον

Κυ ρι ι ον^{π q}

O^{Γα} ι τω αι μα τι Χρι στς ς τας ψυ χα ας σφρα γι
 σθε εν τες^{u q} εις η με ε ραν α πο λυ υ τρω σε ε ως^{Γα π q} αι
 μα α γι ον^{u q} εκ μαρ τυ ρι κης πη γης α να βλυ

ζον η μιν ^uμετ ευ φορ συ υ νης πνευ μα τι κης προ
 φη τικως α αντλη σω ω μεν ^{Γα} των ζω ηρ ρυ των πα θη μα
 των τσ Σω τη η ρος ^{Nη} και της α ι δι ου δο ο ο
 ξη ης μορ φω τι κον ^{Γα} δι ο αυτω βο η σω μεν ^uο εν
 δο ξα ζο μενος εν τοις Α γι ι οις σθ ς Κυ ρι ι ε ^π
 ταις της πα νευ φη μσ σθ Α θλη φο ρσ ς προ σβει
 αις ^uσω σον τας ψυ χα ας η η μων ^π

Δόξα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος ^π Πα ^ϑ

^{Πα} Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω ^Δ και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι ^π

^{Πα} Ε κ δε ξι ων του ου Σω τη η η ρο ος ^π
 πα ρε ε στή η παρ θε ε ε νο ος ^π και α
 θλη φο ρο ο ος και αι μα α αρ τυς ^{Δι} πε ρι βε βλη
 με ε ε νη η ^{Πα} ταις α ρε ται αις το ο ο α η ητ
 τη η η η τον ^π και πε ποι κιλ με ε ε ε νη η ^Δ

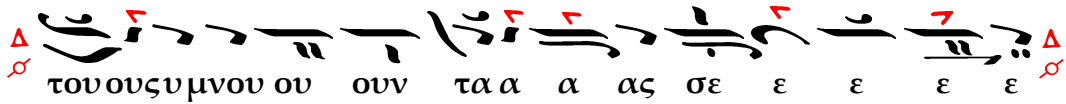
ε λαι ω τη η ης α α γνει ει ει ας και τω αι
 αι μα τι ι της α α θλη η σε ε ε ε ως
 και βο ω σα α προ ος α αυ τον εν α γαλ λι α
 α α σει την λαμ πα α δα α α κα τε ε χου ου ου
 σα εις ο σμην μυ ρου σου ε δρα μον Χρι στε ο Θε ε
 ος ο τι τε ε τρω ω μαι της σης α γα α πης
 ε ε ε ε γω μη η χω ω ρι ι ση η ης με
 Νυ υμ φι ε ε ε Ε που ου ρα α νι ι ι ι ε
 αυ της ταις ι ι ι κε ε σι ι ι αις κα α τα α
 πεμ ψο ον η η μιν παν το δυ να με Σω τηρ τα α ε
 λε ε ε η η η η σου

Καὶ νῦν.

Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

^{Πα}
 Σ η με ε ρ ο ν τ ο φ υ τ ο ν τ η ς ζ ω ω η ς ^Δ εκ τ ω ν τ η ς
^{Δι}
 γ η ς α δ υ τ ω ν α ν ι ι σ τ α α μ ε ε ε ε ν ο ν ^Δ του
^Δ
 ε ν α υ τ ω π α γ ε ε ε ε ε ν τ ο ο ς Χ ρ ι ι σ τ ο υ ^Δ
^{Πα}
 π ι σ τ ο υ ο υ τ α ι τ η η η ν α ν α α σ τ α α α α σ ι ν ^Δ και
^{Πα}
 α ν υ ψ ο υ μ ε ε ν ο ν χ ε ρ σ ι ν ι ε ε ρ α ι ς ^Δ τ η ν α υ τ ο υ
^{Δι}
 π ρ ο ς ο υ ρ α α ν ο υ ς κ α τ α γ γ ε λ λ ε ι α ν υ υ υ
^{Πα}
 υ υ ψ ω ω ω ω σ ι ν ^Δ δι η ς τ ο η μ ε τ ε ρ ο ν φ υ
^Μ ^{Ζω}
 ρ α μ α ^Δ εκ τ η ς ε ι ς γ η η ν κ α α α τ α π τ ω σ ε
^{Πα} ^Ζ
 ω ω ς ε ι ς ο υ ρ α ν ο υ ο υ ς π ο ο ο λ ι τ ε ε υ ε ε ε
^{Δι}
 ε τ α ι ^Δ δι ι ο ο ε υ χ α ρ ι ι σ τ ω ς β ο ο η η
^Δ
 σ ω ω ω ω μ ε ν ^Δ Κυ υ ρ ι ι ε ο υ ψ ω θ ε ι ε ι ε ι
^{Πα}
 ε ι ε ι ς ε ε ν α α α υ τ ω ^Δ και δι α υ τ ο υ σ υ ν α
^Δ
 ν υ ψ ω ω ω ω σ α ς η η μ α ς ^Δ τ η ς ο υ ρ α ν ι ι ι
^{Δι} ^{Κε}
 ο υ χ α α ρ α α α α α α α α α ς ^Δ
^{Πα}
 α ξ ι ι ω ω σ ο ν τ ο υ ο υ ς υ μ ν ο υ ο υ ο υ ν τ α α α α ς
^Δ
 σ ε

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξιώσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν

δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τῆς Ἑορτῆς.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ. Ἦχος πλ. β. Δι. Θ.

Ο υ ε στη σαν οι πο δες Χρι στς τον το πον
προ ο σκυ νη σω μεν α νυ ψα εν τες τον τρι σολ βι
ον Σταυ ρον εν ω κα τε κε νω θη το αι
μα τς Δε σπο ο τς το βλυ σαν κο σμω την α να
στα α σιν

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
καὶ προ σκυ νει τε τω
υ πο πο δι ω τω ων πο δων αυ τς

Ν ε κρω σαν τες τα πα θη σαρκος και πνευ μα
το ος θε ο φρονες ε πει χθω ω μεν υ ψω θη ναι
α πο γης ου ρα νι ον προς λη ξιν Σταυ ρς τη
α νυ ψω ω σει συ σταυ ρω θεν τες τω Δε σπο
ο τη Χρι στω ω

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων
ειρ γα σα το

δω τη ρι αν εν με σωτης γης

Ζω η ρυ τος εκ θει ας πλευρας πη γη σα

φωως ε ξεβλυσε τς Σω τη η ρος κα ταρ δευ ς

σα ψυχας των πι στει προ σκυ νς ντων το θει ον

πα θος τς ς τς και τον Σταυ ρον και την Α να

α στα α σι ιν

Δόξα.

Βυζαντίου.

(Μέλος Σίμωνος Καρᾶ)

Ἦχος Ὡ Πα ρ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

Ση με ρον χο ροι Πα τε ρων Πα νευ φη η με συ

να θροι σθε ε ντες δι ι α α Χρι ι στον τον

το μον σοι προ σα γς ς σι της ορ θο δο ξς πι ι

ι ι στε ε ε ε ως ον περ λα βς σα εν ταις τι

μι αι αις σς χε ερ σι φυ υ λα α ατ τεις με ε χρι

τε ε ε ε ε λς ο θεν και βρο των χο ρο στα

σι αι συ νε ελ θο ο ο ντες την σην α θλη σιν
 γε ραι ρο ο μεν βο ω ντε ε ες ευ σε ε ε
 βως χαι αι αι αι ροις πα νε ε ε ευ φη η η η
 με η την ορ θο ο δο ο ξον και πα τρο πα ρα
 δο το ον πι ι στιν α α α τρω τον φυ λα α
 α α ξα α α σα χαι ροις η πρε σβε ευ 8 8
 σα υ περ των ψυ χω ω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν.

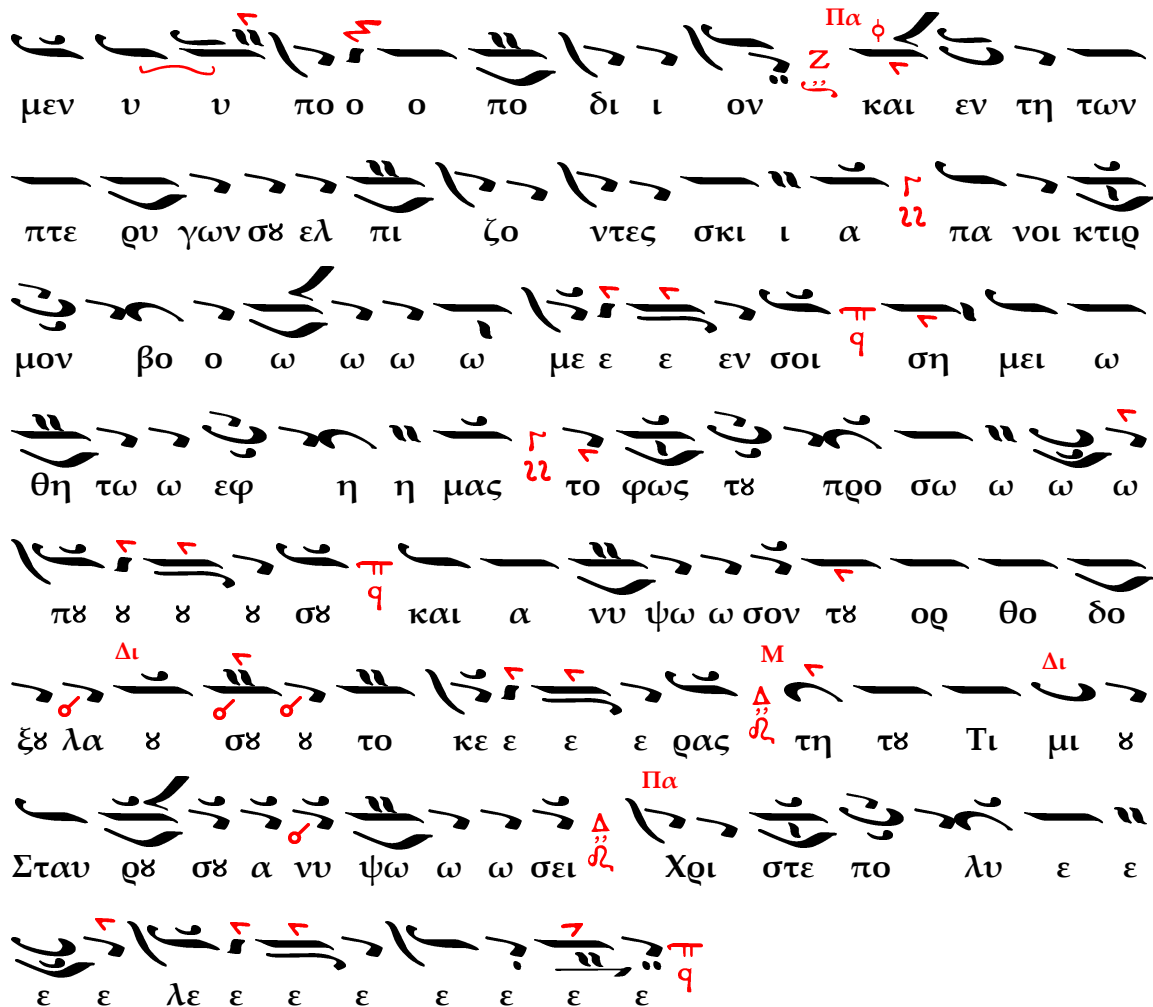
Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Πα ρ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην
 Σ η με ρον ω ως α λη η θως η α γι ο φθο
 γγος ρη σι ις τ8 8 Δα αυ ι ιδ πε ρας ει ει ει ει
 λη η η η φεν ι δ8 γαρ εμ φα νως το των α χρα
 α ντω ω ω ων πο ο δω ω ων σ8 προ σκυ ν8 8

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψάλμ. 142' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ

ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Τῆς Ἀγίας.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι. ς.

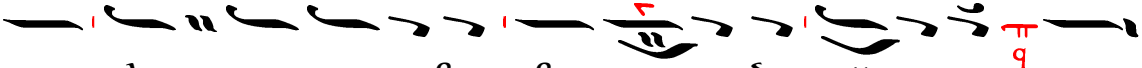
Η α μνας σϠ Ι η σϠ κρᾱ ζει με γᾱ λη τη φω
νη ς σε νυμ φι ε μϠ πο θω και σε ζη τϠ σα Α
θλω Δ και συ σταυ ρϠ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
σμων ω ς και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ
σω συν σοι Δ και θνη σκω υ περ σϠ ι να και ζη σω εν
σοι ς αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χϠ την με τα
πο θϠ τυ θει ει σαν σοι Δ αυ της πρε σβει αις ως ε λε
η η μων ς σω στοντας ψυ χας η μων ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα ρ

Σ ω στον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου Δ και ευ
λο γη στον την κλη ρο νο μι αν σϠ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

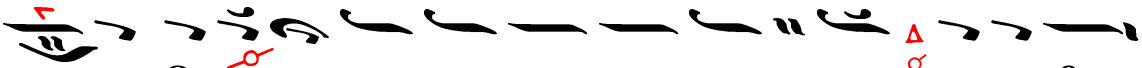
 το σον φυ λα ατ των δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι

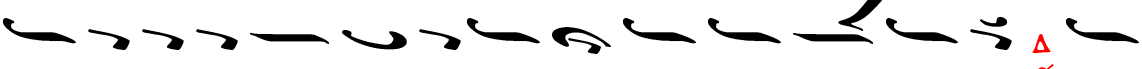
 ι τε ευ μα α α α

Καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

 ποις ευ δο κι α
 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

 α την με γα α λην σου δο ξαν
 υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

 Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

 η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α ^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Τῆς Ἀγίας.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι-Θ

Η α μνας σθ Ι η σθ κρα ζει με γα λη τη φω

νη σε νυμ φι ε μθ πο θω και σε ζη τθ σα Α

θλω και συ σταυ ρῃ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
 σμω ω ω σῃ και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ
 σω συν σοι και θνη σκω υ περ σῃ ι να και ζη σω εν
 σοι αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χῃ την με τα
 πο θῃ τυ θει ει σαν σοι αυ της πρε σβει αις ως ε λε
 η η μων σω στοντας ψυ χας η μων

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω στον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη στον την κλη ρο νο μι αν σῃ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρῃ μενος και
 το στον φυ λα ατ των δι α τῃ σταυ ρου σῃ πο ο λι
 ι τε ευ μα α α α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η στον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_δ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ^λ_δ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ}_β_γ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_δ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ^λ_δ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_δ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ ,βιθ' Ἰ. Ἀ.)

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς κα' (21).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. (κα' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα' 8)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (κα' 13)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ογ' (73).

Στίχ. α'. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. γ'. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ' 2)

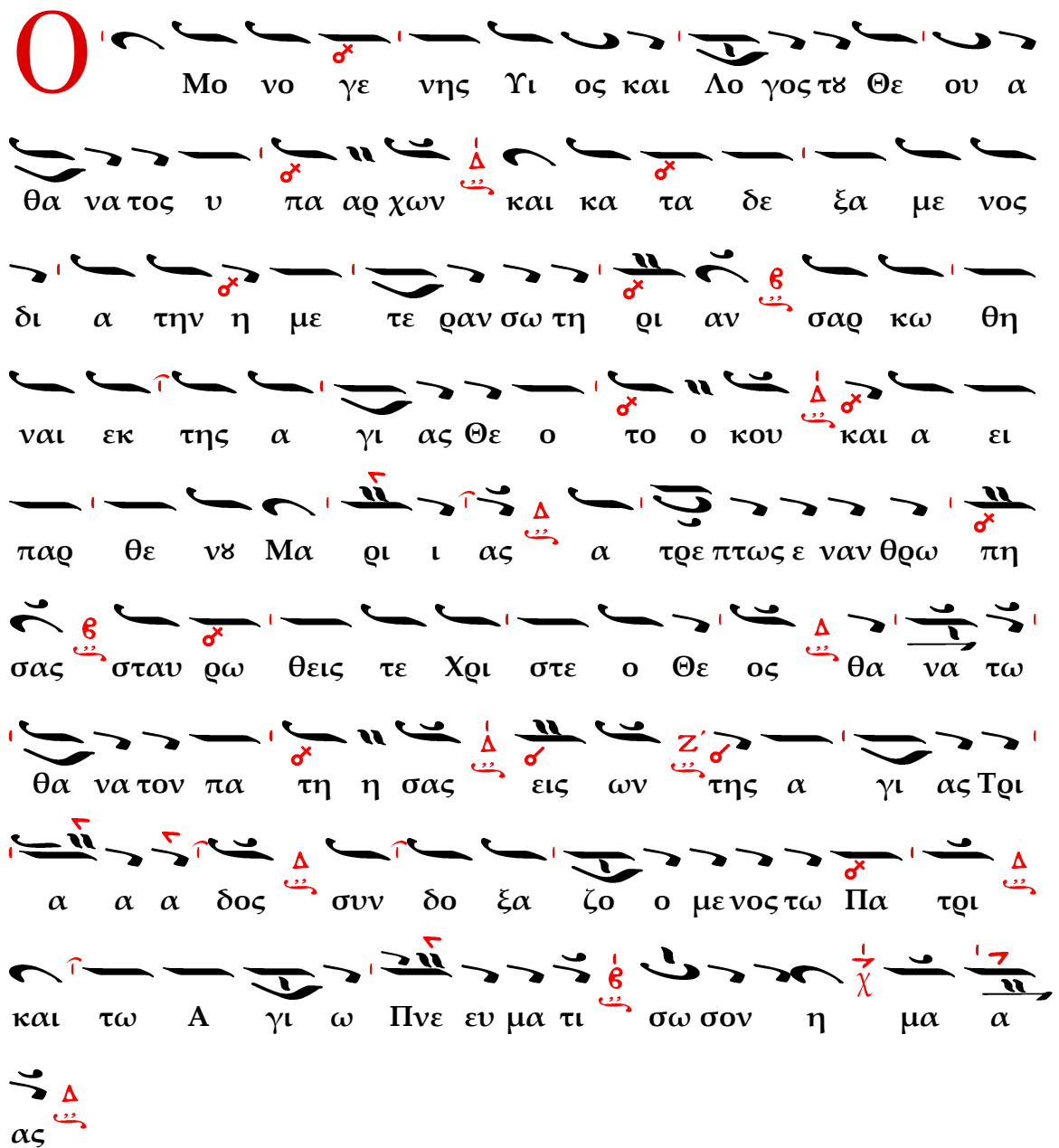
Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

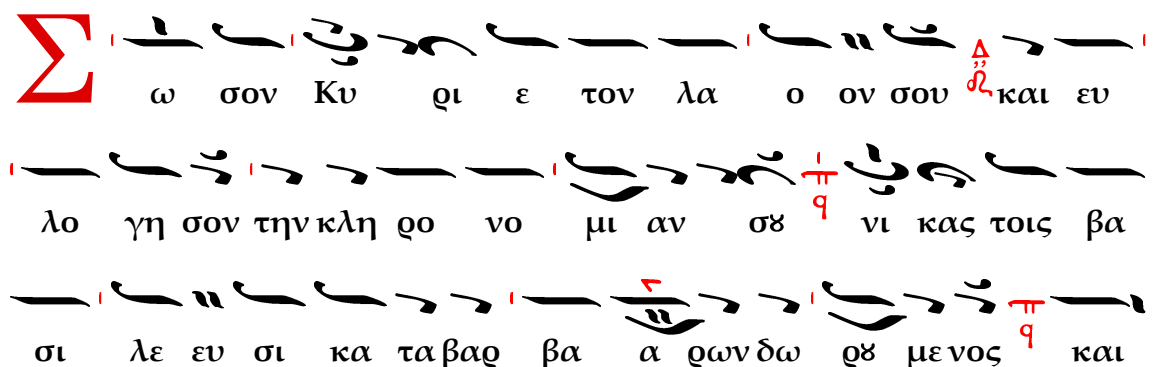
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 147 (98).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (147 1)

το σον φυ λα ατ των δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι
ι τε ευ μα

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. (Ήν' 2)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σσ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρσ μενος και
το σον φυ λα ατ των δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι
ι τε ευ μα

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν καὶ ἅγιόν ἐστι. (Ήν' 3)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σσ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρσ μενος και
το σον φυ λα ατ των δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι
ι τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-Θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο σαρ κι ι ι σταυρω θει ει ει ει εις
 ὁ β' χορός:
 ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

ᾠχος Πα ρ

 ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρ μενος και
 το σον φυ λα ατ των δι α τσ σταυ ρου σς πο ο λι
 ι τε ευ μα

Ἀπολυτίκιον.

Τῆς Ἀγίας.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. ᾠχος Δι-Θ

 α μνας σς Ι η σς κρα ζει με γα λη τη φω
 νη σε νυμ φι ε μθ πο θω και σε ζη τς σα Α

θλω και συ σταυ ρω μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
 σμω ω ω σδ και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ
 σω συν σοι και θνη σκω υ περ σδ ι να και ζη σω εν
 σοι αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χω την με τα
 πο θω τυ θει ει σαν σοι αυ της πρε σβει αις ως ε λε
 η η μων σω στοντας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ ιδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι - ς

Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
 τη ε πω νυ υ μω ω σδ και νη πο λι τει α τδς
 οι κτιρ μδς σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρανον
 εν τη δυ να μει ει σου τδς πι στδς βα σι λεις η
 μων νι κας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε
 μι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην οπ
 λον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ο ο ον

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
ος I σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
ε ε λε η σον η η μα ας (τρὶς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

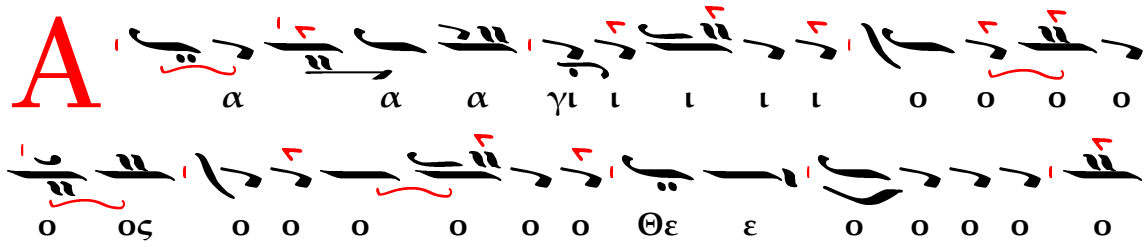
ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

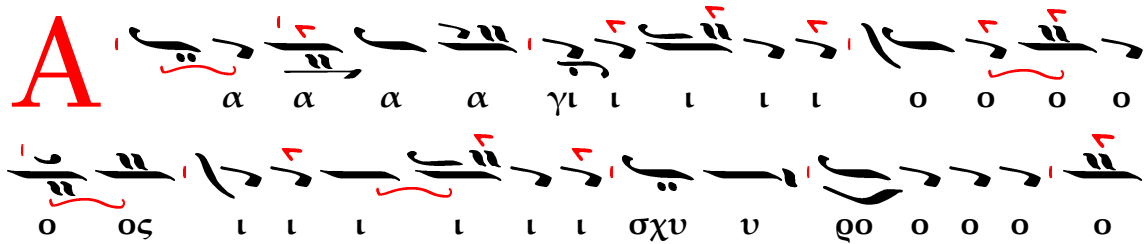
ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

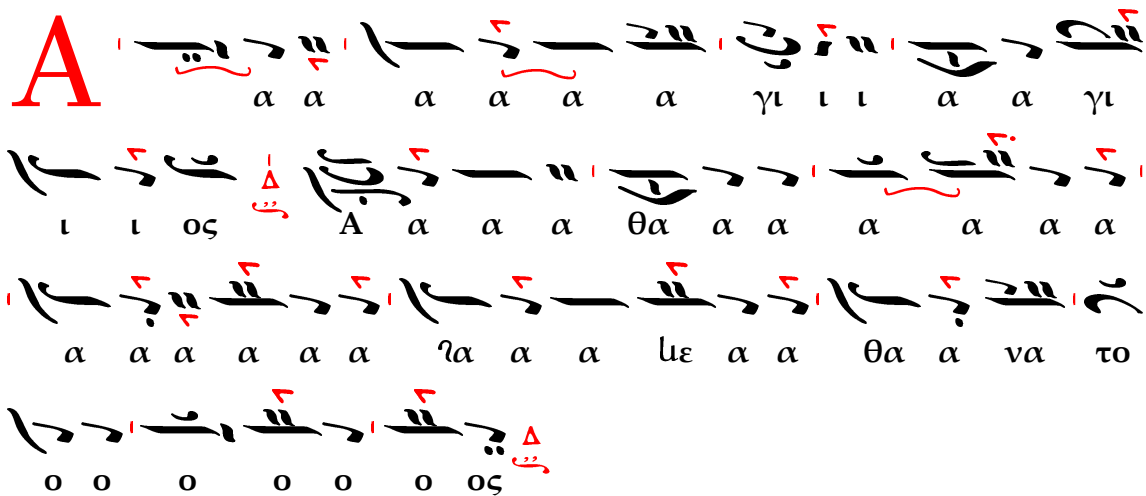
Ἦχος Δι-Θ

ος Δ

ος Δ

ον η η μα ας Δ

Ἐὰν δὲν ψαλῇ Δοξολογία, Ἀπόστολος: ἡμέρας,

Τῇ 15' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 2026

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. 15' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. 5' 2-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. 15' ἐβδ. Ματθ. (Ματθ. 5' 14-24)·

Ἐὰν ψαλῇ δοξολογία μεγάλη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ' 36)

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (ξζ' 27)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι

ι ι οις α αυ τδ

 Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον

Κυ ρι ον εκ πη γω ω ων Ισ ρα α ηλ

Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι

ι ι οις α αυ τδ

 Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α

Αυ τδ και η δυ να μις αυ τδ εν ταις νε φε ε

 λαις

Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ε ος εν τοις Α γι

ι ι οις α αυ τδ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

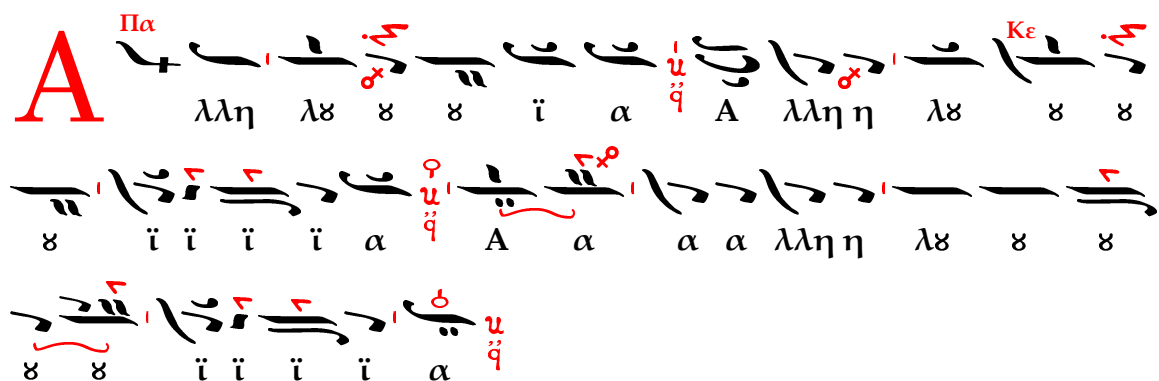
Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς —λέγει γάρ· «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι»· ἰδοὺ νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν «ἡμέρα σωτηρίας» — μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. Ψαλμὸς λθ'.

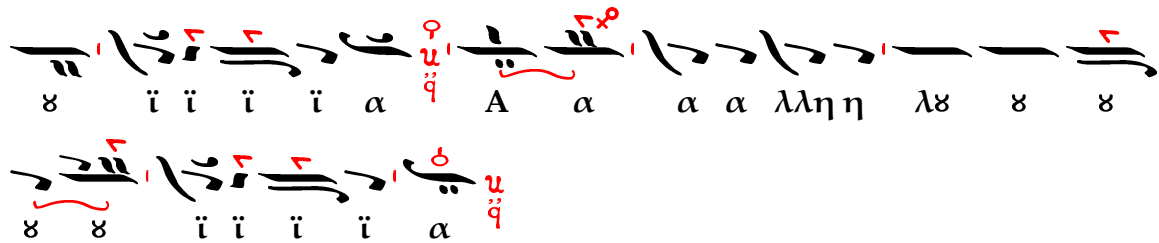
Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

Στίχ. α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ

εἰσήκουσε της δε η σε ω ω ω ως μ8

Στίχ. β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ

κατεύθυνε τα δι α βη μα τα α α α μ8

A Πα λληη λ8 8 8 ἰ α A λληη λ8 8 8

8 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λληη λ8 8 8 8

8 8 8 ἰ ἰ α α α α α α α

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ζ' 36-50).

(Ζήτηι τῇ Δευτέρᾳ τῆς δ' Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν ἵνα φάγη μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου ἀνεκλίθη. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἥτις ἦν ἁμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου καὶ στᾶσα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα, ἥρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσιν καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· Οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἢ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησι· Διδάσκαλε, εἰπέ. Δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὥφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν, εἶπέ, πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ὃ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅρθῶς ἔκρινας. Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθεν οὐ διέλιπε

καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. Ἐλαίω τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρω ἤλειψέ μου τοὺς πόδας. Οὐ χάριν λέγω σοι, ἀφένονται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ὧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφένονται σου αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

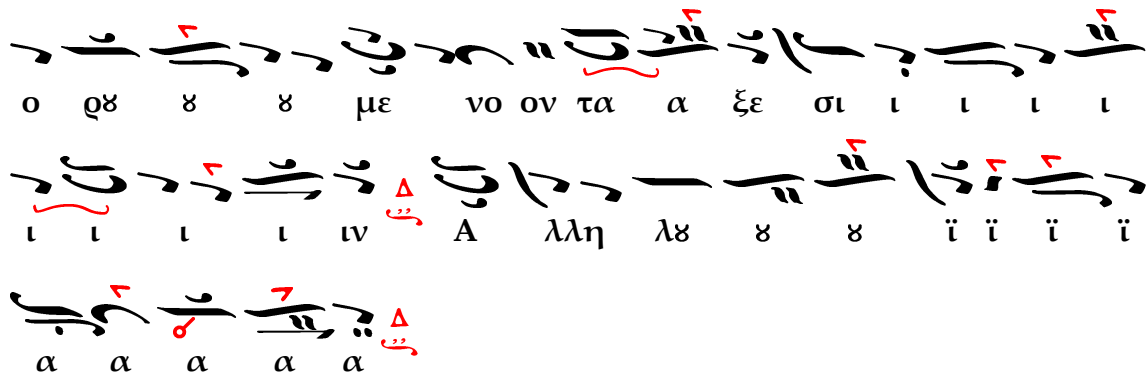
Ἦχος ἰὺ Δι σ

Δ ο ξα α σοι Ky υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι ς

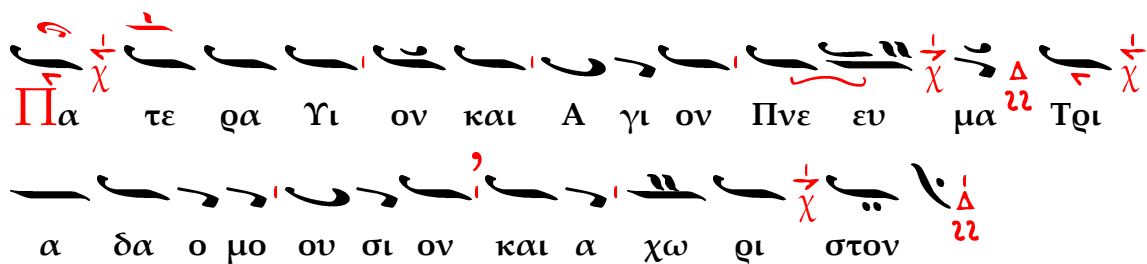
Ο ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α λα α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον
 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α
 δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α
 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α
 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε
 ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε α
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰϛ Δι ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ελεονειρηνης θυσιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευματος σου

Εχομεν προς τον Κυριον

Αξιονκαι διιιικαιον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης ο ουρανος και η γη της δοξης

σου ωσανα εν τοις υψιστοις ευλογη

μενος ο ερχομενος εν ονοματι Κυ

ρι ιου ου ου ωσανα εν τοις υψιστοις

ιιιιστοις

Αμην

Αμην

Σε υμνου ουμεν Σε ευλογου μεεε

εν Σοι ευχαριστουμεν Κυριε και δεομε

θα σου ου ου ου ο Θεο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο
το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
με ε ε ε εν

Τῇ Ἰς' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 2026
Τῇ Τετάρτῃ. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

56

ο ο ο ο Ο νο ο μα α α α Κυ ρι ι
ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ι ι ου ου ου ου ου
ου ου ου ε πι κα λε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ο ο ο ο ο ο ο ε πι κα α α λε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
πι ι κα λε σο ο μαι αι αι αι αι αι αι α
ιε ε ια ιε ε ιε ια ιε ια ια ιε ια ιε
ε ε ε ιε ια ια ιε ιε ιε ια ια ιε
ιε ια ια ιε ε ιε ια ια ιε ιε ια ια α ιε
Αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α
α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων
σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἐὰν ψαλῇ Δοξολογία, Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Τῇ Τρίτῃ. Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἡχος Βαρύς $\overline{\mathfrak{v}}$ Ζω

Ἦχος Βαρυς ᾠὴ Ζω

Ε^{Ζω}
ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ου υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ ε ι ει εις μνη η μο ο ο
συ υ νο ο ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι
αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω νη Ζω
ι ι ι αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
σται αι αι ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σ ς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ
 Α λλη λ ς ι α Α λλη λ ς ι α Α λλη
 λ ς ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^θ (δῖς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ